

*** СЪОБЩЕНИЕ * Общо събрание на пълномощниците на ССБ**

Управителният съвет на Съюза на слепите в България, на основание чл.26 от ЗЮЛНЦ, свиква V-то заседание на XV-то Общо събрание на пълномощниците на ССБ на 21 май от 15.00 часа и 22.V.2010 г. в Рехабилитационна база на ССБ – Шипковски минерални бани.

Заседанието ще протече при следния

Дневен ред:

1. Отчет за дейността на ССБ през периода 01.01.– 31.12.2009 г. и програма за дейността му през периода м. юни 2010 г. - м. май 2011 г.
2. Годишен финансов отчет на ССБ за 2009 г.
3. Отчет за дейността на Контролния съвет на ССБ през периода м. юни 2009 г. - м. май 2010 г.
4. Информация за стопанската дейност и финансовите резултати на търговските дружества на ССБ през периода 01.01. – 31.12.2009 г.
5. Обсъждане бюджет на ССБ за 2010 г.
6. Обсъждане предложение за решение, свързано с учредяване право за безвъзмездно ползване клуба на РСО-София за срок от 10 години на Столична община за разкриване социална услуга в общността като делегирана от държавата дейност - Център за социална рехабилитация и интеграция на лица със зрителни увреждания.
7. Доклад за предприети мерки и взети решения за продължаване дейността на "Успех Металкап ССБ" ЕООД.
8. Доклад за изпълнение решение на XV-то общо събрание на пълномощниците на ССБ, взето на IV-то му заседание, проведено на 25 и 26.VI.2009 г.
9. Обсъждане на постъпили молби и жалби до XV Общо събрание на ССБ.

ВЪТРЕШНО СЪЮЗНА ДЕЙНОСТ В управителния съвет на ССБ

На десети април 2010 г. в Рехабилитационна база Шипково се проведе поредното заседание на управителния съвет на ССБ. По традиция на заседанията на УС през март и април се разглеждат преимуществено отчетите на различните структурни звена на Съюза и се обсъждат, и приемат материалите, които след това да бъдат представени на предстоящото заседание на Общото събрание на пълномощниците на Съюза на слепите в България.

И този път традицията беше спазена, като заседанието на управителния съвет беше предшествано от работна среща на председателя на ССБ с председателите на регионалните управителни съвети на организацията. На срещата бяха разгледани въпроси, отнасящи се към окончателното формиране на проектобюджетите на организациите. След това пред тях бяха представени и съответно обсъдени графика и цените за почивка в рехабилитационните бази на ССБ и програмата за работата на Националния център за рехабилитация на слепи в Пловдив.

Заседанието на управителния съвет започна с разглеждане на отчета за дейността на ССБ през периода 01.01.2009 г. – 31.12.2009 г. и годишния финансов отчет на ССБ за 2009 г.

Както обикновено по тези точки нямаше разгорещени дебати и след кратко обсъждане и уточняване на някои от посочените в отчетите данни те бяха приети и бе решено да бъдат представени за разглеждане от Общото събрание на пълномощниците на организацията.

След обособяването на Националния център за рехабилитация на слепи в самостоятелно юридическо лице с нестопанска цел, финансовият отчет за дейността му също вече за втора година се разглежда и приема от управителния съвет на ССБ. Очаквано финансовият отчет на НЦРС за 2009 г. беше приет без възражения.

Четвърта точка от дневния ред беше "Отчет за дейността на "Релакстур ССБ" ЕООД за 2009 година". Обсъждане на цени, графици и правилата за ползване на хотел "Хоризонт" в град Обзор и РБ на ССБ в

Шипковски минерални бани за 2010 година.

Сериозният разговор по тази точка беше проведен още на срещата на председателя на ССБ с председателите на регионалните управителни съвети. Управителният съвет на ССБ прие отчета за дейността на "Релакстур ССБ" ЕООД, а информацията за цени, графици и правилата за ползване на хотел "Хоризонт" в град Обзор и РБ на ССБ в Шипковски минерални бани за 2010 година читателите на списание "Зари" ще намерят публикувана на страниците на списанието в същия брой.

След това членовете на УС приеха проект за бюджет на ССБ за 2010 г. Проектобюджетът на организацията, вече в този вид, ще бъде предложен на вниманието на пълномощниците в общото събрание.

По следващата точка беше разгледан отчетът, изготвен от управителя на "Успех ССБ Холдинг" ЕООД за резултатите от трансформацията на Развойна база - Русе.

По този въпрос В. Мирчев отбеляза, че към настоящия момент базата е относително финансово осигурена.

Иван Пухлев изнесе по-детайлна и актуална към края на м. март финансова информация за базата за шестте месеца, през които тя се ръководи от него в качеството му на управител на "Успех ССБ" клон Русе.

Разходите за електроенергия за отчетния период възлизат на 1396 лв.

Разходите за работни заплати, с дължимите към тях начисления са: за последното тримесечие на миналата година 13169 лв. и за първото тримесечие на тази година – 11774 лв. Разходите по сключени граждански договори за същия период са на стойност 2096 лв. Или общо разходи за възнаграждения 27040 лв.

Приходите на базата по тримесечия са както следва - за последното тримесечие от миналата година 10244 лв. и за първото тримесечие на тази година – 11771 лв., или общо за шестте месеца – 22015 лв. Така за отчетния период разходите възлизат общо на 28435 лв., а приходите съответно – 22015 лв. Пухлев отбеляза, че би искал тези цифри да са още по-благоприятни за предприятието, но към този момент това са реалностите. Той запозна членовете на управителния съвет с временните и относително по-постоянните проблеми, пред които е изправена развойната база и изрази убедеността си, че не след дълго тя ще може да се самоиздържа.

В дискусиата по тази точка отново се оформиха двете основни становища – едното за прекратяване дейността на базата и незабавното отдаване на машините и помещенията под наем, и другото – да продължи работата ѝ за още определено време и след това вече на база на новите данни да се вземе решение.

С шест гласа "за" бе решено Развойната база в гр. Русе да продължи дейността си до края на тази календарна година, като още през юни Иван Пухлев отново да докладва за нейното актуално състояние.

По точка 7 членовете на управителния съвет разгледаха докладна записка от В. Мирчев – управител на "Успех ССБ Холдинг" ЕООД относно определяне на размера на необходимите средства, свързани с общото управление и функциониране на "Успех ССБ Холдинг" ЕООД за 2010 г.

В дебата по тази точка отново се постави проблемът за засилващата се тенденция към намаляване на получаваните приходи от наеми. Приходите от наеми в отделните предприятия драстично намаляват и все по-трудно могат да обезпечават необходимите, макар и много скромни, финансови средства.

Велик Атанасов отбеляза, че в пловдивското предприятие вече 4500 кв. м. стоят свободни и поне към настоящия момент няма кандидати да ги наемат, а това естествено води и до сериозно намаляване на приходите от наеми.

Следващата точка от дневния ред на заседанието на УС беше за насрочване на V-то заседание на XV-то Общо събрание на пълномощниците на ССБ. По нея членовете на управителния съвет решиха да насрочат заседанието на 21-и, 22-и май 2010 г. Заседанието ще се проведе в Рехабилитационна база Шипково в Шипковски минерални бани.

Девета точка от дневния ред. Решения на КС на ССБ за спиране решения на УС на ССБ. По тази точка управителният съвет изслуша информация от заседание на Контролния съвет на ССБ, на което контролният съвет е взел решение да спре провеждането на решението на управителния съвет за създаване на търговско дружество с участието на "Успех Металкап ССБ" ЕООД гр. Плевен.

В края на заседанието на управителния съвет бе взето решение за намаляване с десет процента на

предлаганите продажни цени на апартаментите в село Богомилово поради липса на интерес от страна на потенциални купувачи.

Управителният съвет реши да предложи за продажба старата сграда на Дома за възрастни слепи в село Пчелище и определи цена 16800 лв.

Във връзка с навършване на кръгли годишнини и за принос в развитието на делото на слепите управителният съвет реши да удостои със съюзно отличие "Златна значка" Асен Алтънов от София и Георги Динев от Сливен.

Удостоява със съюзно отличие "Сребърна значка" Донка Томова и Георги Къртев.

Поради изчерпване на дневния ред заседанието беше закрито.

Димитрина МИХАЙЛОВА

ДАРЕНИЕ от италианската енергийна компания "Enel"

"Enel Cuore" - благотворителната организация на италианската енергийна компания "Enel", обяви на 9 март връчването на своето трето дарение в България. Дарението е на стойност 28 945 евро и е в полза на Националната асоциация на сляпо-глухите в България (НАСГБ). Сумата ще бъде използвана за закупуването на брайлови принтери и дисплеи, необходими за отпечатването на информационните бюлетини на НАСГБ на брайлов шрифт.

Димитър Парпанов, председател на НАСГБ, коментира: "Националната асоциация на сляпо-глухите в България изразява голямата си благодарност към италианската фондация "Enel Cuore" за това дарение, което ще направи възможно отпечатването на брайлов шрифт на изданията на асоциацията – списание "Звук и светлина" и "Информационен бюлетин". Брайловото писмо, което е от голямо значение за слепия човек, е многократно по-необходимо за тотално сляпо-глухия, който не може да възприема по друг начин информация, освен чрез осезанието си."

Джон Кларк, мениджър на "Enel" за България и изпълнителен директор на "Енел Марица Изток 3", заяви: "Компания "Enel" винаги се е стремяла да подпомага местните общности чрез подобряване на стандарта на живот в страните, в които присъства. Радостен съм, че "Enel Cuore" реши да подкрепи сляпо-глухите хора в България, като им даде възможност да четат, да получават знания и да общуват с други хора."

ДЕТСКА СТРАНИЧКА Игра на думи

Име съм на град в България. Името ми се състои от домакинско пособие /или град в Русия/ и вид средновековно оръжие.

/Казанлък - казан-лък/

***

Име съм на държава. Името ми се състои от име на голямо жилищно помещение, ако се подмени една от гласните ми ще получите и име на друга държава.

/Холандия - хол - Индия/

***

Име съм на държава. Името ми се състои от име на книга от писателката Шарлот Бронте и име на голям немски писател, прочетено в обратен ред.

/Виетнам - Виет - Ман/

***

Име съм на град в Ирландия. Името ми се състои от име на широколистно дърво и име на голяма река, прочетено в обратен ред.

/Дъблин - дъб - Нил/

Ако от наименованието на музикален инструмент вземем последната сричка и я поставим отпред, ще получим наименованието на вид върба.

/китара-ракита/

Ако пред наименованието на влакнодайно растение поставиш гласна буква, ще получим името на благородно животно.

/лен - елен/

***

Ако на вид билка поставим последната сричка отпред, ще получим названието на цветен метал.

/лайка - калай/

***

Ако махнем средната буква на цифра ще получим лично местоимение.

/три - ти/

***

Ако от наименованието на част от човешкото тяло отстраним първата буква, ще получим названието на вулканическа течност.

/глава - лава/

***

Ако от названието на наша планина махнем първите две букви, а останалите прочетем обратно, ще получим името на голяма река в Африка.

/Люлин - Нил/

***

Име съм на град в Северна България. Името ми се състои от поминък на население и съюз от граматиката, прочетен в обратен ред.

/Ловеч - лов - че/

***

Ако от името на наш занаятчийски град махнем последната буква, ще получим име на град, възпят от

големия гръцки поет Омир.
/Троян - Троя/

***

Ако ме четете отляво надясно съм голям морски рак, а прочетете ли ме обратно - ставам част от човешкото тяло.
/омар - рамо/

Съставил: Иван СЕВЕРНЯШКИ

За контакти:
7100, град Бяла, област Русенска,
ул. "Стефан Стамболов" 56

ЗАПОЗНАНСТВА Казвам се Георг Ранчев

Живея в Германия и търся жена с цел запознанство и сключване на брак. Имам висше образование, специалност немска филология. На 40 години съм и търся, тъй като имам малко запазено зрение на лявото око, жена, която също малко вижда. Нека тя да бъде на възраст между 35 и 40 години. Моите интереси: През свободното си време обичам разходки навън, когато времето позволява – най-вече разходки из планината. Освен това обичам да плувам и да карам тандем, и да се радвам на компанията на хубави жени.

Изисквания към жената: Да бъде свободна, да обича да готви и градинарската работа. Жената трябва да бъде добра по характер и да има приличен външен вид – леко закръглена.

Когато не съм в Германия, се намирам при роднини в София или на вилата ни в село Осеново – Варненско. Вилата е собственост на баща ми. Всяка година правим ракия и вино от грозде, берем ягоди, череши, вишни, сливи, ябълки и други плодове. Въпреки че не пуша, много държа моята бъдеща партньорка да е пушачка.

Телефон за връзка: 051106300; e-mail: g.ranchev@gmx.de

Когато съм в София може да бъда намерен на телефон: 858 36 92.

ИНФОРМАЦИОННА БАНКА "ЗАРИ" Гастрономически глезотии - бели ягоди с вкус на ананас

Те могат да се ядат пресни, сервирани с кисело мляко или сладолед, да се използват за украса на десерти и напитки.

Британската верига супермаркети Waitrose пусна в продажба необичайни ягоди - бели, с вкус и аромат на ананас. Бялата ягода (pineberry) е получила названието си от съкращението на други две английски думи - pineapple (ананас) и strawberry (ягода).

Всъщност бялата ягода се появява в Европа в средата на 18-и век в резултат на кръстосване на различни видове диви ягоди от Северна и Южна Америка. В един момент тя е на път да изчезне. Преди седем години холандски фермери започват да я отглеждат и продават. Именно от Холандия белите ягоди отиват в щандовете на Waitrose.

Белият плод с червени семена е малко по-малък по размер от обикновените червени ягоди, но има силен аромат на ананас. Съгласно своя биологичен произход те са идентични с обикновените ягоди и принадлежат на един и същи вид *Fragaria Ananassa*.

Заради необичайния им вид и асоцииране с наскоро пуснат филм продавачите ги наричат “ягоди в стил Алиса в страната на чудесата”.

Белите ягоди могат да се ядат пресни, сервирани с кисело мляко или сладолед, да се използват за украса на десерти и напитки.

Това не е първият случай, когато Waitrose изненадва своите клиенти с необичайни ягоди. През 2008 г. търговската верига пусна в продажба т. нар. strasberri - хибрид между ягоди и малини. Миналата година по време на тенис турнира "Уимбълдън" Waitrose предложи на клиентите си колбас с вкус на ягоди.

ИСТОРИЯ На 2-и май се чества паметта на княз Борис I

Княз Борис I – покръстител

Според едно старо предание Пресиановият син Борис, назоваван още Богорис, приел властта над българското ханство на река Брегалница в Македония през 852 г.

Хан Борис застанал начело на държавата в момент, когато противоречията между главните християнски средища - Рим и Константинопол, навлезли в нова фаза.

Ябълката на раздора били славяните, които двете средища еднакво настойчиво се стремели да привлекат в своята орбита.

Назряващият конфликт най-напред се проявил в младата славянска държава Великоморавия. Опитите на нейния княз Ростислав да води самостоятелна външна политика срещнали съпротивата на Немското кралство, което гледало на славянската държава като на своя подопечна територия. Отчитайки опасността от разширяващото се немско влияние, България и Великоморавия сключили съюз, насочен главно срещу Людовиг Немски. Реакцията на немците била неблагоприятна за българската държава. Изворите съобщават за "облаци франки, които връхлетели българските земи". Вероятно понесените загуби накарали хан Борис да преосмисли първоначалната си ориентация, особено след като загубил и войната с хърватите. В началото на 60-те години на IX в. в Югоизточна Европа се оформят два основни военнополитически съюза. В единия били Немското кралство и България, а в другия - Византия и Великоморавия. В започналата през 863 г. война срещу Великоморавия немско-българските войски постигнали решителен успех. Зле обаче потръгнали работите в Сърбия. Там българските войски претърпели поражение, а престолонаследникът Расате попаднал в плен заедно с дванадесет велики боили. Ханът поискал лична среща със сръбския княз Мутимир, на която било постигнато разбирателство по всички спорни въпроси. Борис получил и богати дарове. През лятото на 863 г. българските земи били сполетени от тежки природни бедствия. Византия се възползвала от затрудненото положение на България и нахлула в Югоизточна Тракия "по суша и море". Единственият изход на Борис били мирните преговори, които Византия веднага приела. Очевидно предприетият поход бил по-скоро демонстрация на сила, зад която се криело настоятелното искане за покръстване на българите. Поставеното от Византия условие не изненадало Борис. В Константинопол знаели за започналите преговори с Людовиг Немски, в които България изисквала мисионери, които да покръстят народа и ханското семейство. Това означавало преминаване в лоното на Римската църква, което от своя страна Византия не могла да допусне на никаква цена.

Много преди покръстването християнството по българските земи имало стари традиции, за което свидетелстват както писмените извори, така и широкото храмово строителство в Мизия, Тракия и Македония. Хановете в езическа България се отнасяли враждебно спрямо християнството, защото виждали в него не някаква универсална религия, а византийско изповедание, което се стремяло да обсеби българите и да ги направи покорни слуги на империята. Християнизацията на българите започнала с покръстването на ханската делегация в Константинопол. През есента на 863 г. в Плиска пристигнала оглавена от епископ гръцка духовна мисия, която покръстила без особени церемонии владетелското семейство. Според византийския летописец Йосиф Генезий, освен хана, "били покръстени и много други измежду българите, които се отличавали по род, значение и богатство". През пролетта на следващата 864 г. започнало и масовото покръстване на народа. Решението на хан Борис не било нито лесно, нито еднозначно. Като езическа страна България наистина била изолирана от водещите в културно и политическо отношение държави. На нея се гледало с недоверие, което

пречело страната да заеме полагащото ѝ се място в европейската политика. Освен това изповядването на две различни по съдържание и характер религии, каквито били вярванията на славяни и прабългари, затруднявало процеса на сливане на двата етноса. В този смисъл приемането на християнството се оказало изключително полезно и навременно - един акт, който приобщавал България към семейството на културните християнски народи. Но покръстването имало и друга страна. Византийската църковна мисия притежавала един съществен недостатък - проповядвала словото Божие на недостъпен за народа език.

От твърде оскъдните и неясни сведения узнаваме, че недоволни от десетте комитата дошли въоръжени в Плиска и обвинили хана, че "дал лош закон и отстъпил от бащината си чест и слава". Казано по друг начин, това означавало знак за насилствено сваляне на хана и промяна в следваната от него политика. Борис съумял да събере верните си боилаци и с внезапен удар върху бунтовниците успял да ги подчини на волята си. По негово указание били задържани и екзекутирани 52-ма от по-личните водачи на бунта заедно със семействата им.

Реакцията на Борис била наистина сурова, но очевидно необходима, защото връщането на България в лоното на езичеството могло да се окаже фатално. Тъкмо то го провокирало да се заеме час по-скоро с решаването на българския църковен въпрос.

Изграждането на собствена държавна църква, контролирана и управлявана от владетеля, би премахнало непосредствената заплаха от засилващото се византийско влияние. Борис го осъзнал много добре, поради което се обърнал към Константинополския патриарх Фотий с молба да му разясни кога и как България би могла да се сдобие със своя църква. Фотий му отговорил с обширно послание, но не споменавал нито дума за бъдещето на Българската църква. Борис се обърнал към другия християнски център - папския Рим. През август 866 г. във вечния град пристигнали пратеници на княза със 115 въпроса. Отговорите на папа Николай I по допитванията на българите били старателно подготвени от опитния канонист и историк Анастасий Библиотекар.

Отношенията с Рим постепенно се влошили. Причината била в упорството на новия папа Адриан II (от 867 г.) да ръкоположи за български архиепископ лице, посочено от княза. Както могло да се очаква, Византия приела болезнено първоначалната ориентация на българите, тъй като връзките с папския престол довели до изгонването на гръцкото духовенство и подмяната му с латинско. Видимо България се отдалечавала от Изтока, а това могло да има огромни последици за ромейската империя. Патриарх Фотий заклеил папските свещеници като "еретици" и "антихристи". На църковен събор през 870 г. все пак било взето решение България да премине отново в лоното на Константинополската църква. С този акт съдбата на народ и държава завинаги се свързвали с източноправославната гръко-славянска общност.

През 889 г. княз Борис се оттеглил от престола и, като приел монашеско подстрижение, предал властта на първородния си син Владимир Расате (889 - 893).

Княз Борис починал в мир на 2 май 907 г. Благодарната Българска православна църква го канонизирала за светец.

Борис I налага азбуката

Борис I се среща тайно с учениците на Кирил и Методий много преди 886 година. Буквите на траките и готите не се утвърждават, защото зад тях не застава държава.

В деня на свети Кирил и Методий се пише, разбира се, за тяхното велико дело. То наистина е велико и тогава, в IX век, и днес. Създаването на азбука на говоримия език на славяните, заемащи както тогава, така и днес половината от територията и населението на Европа, вкарва въпросните славянски народи и територии в най-висшето звено на спиралата на цивилизациите. Но прославата на двамата братя от Солун по наш стар, български обичай води до пълно затъмнение на други личности, благодарение на чиито усилия азбуката е успяла да се наложи - отначало в България, после в цяла Източна Европа (Сърбия, Румъния, Украйна, Русия, Молдова, Беларус, Черна гора, Македония).

Кои са тези личности, благодарение на които азбуката ни се утвърждава?

На първо място българският държавник цар Борис I (852-889 г.). Публична тайна е, че една писменост може да се утвърди само ако зад нея застане с цялата си политическа воля и финансова мощ една държава. Кой знае, че още две писмености са създадени в българските земи (на траките от Св. Никита Ремесиански и на готите от Вулфила), но не са се утвърдили поради това, че зад тях не застава държава.

Писмеността в тази епоха е свързана главно с църквата. А за да заработят църквите в средновековна България на роден език, са необходими около 200 000 богослужебни книги. Книгите в тази епоха се правят от пергамент (специално обработени агнешки кожи). За 200 000 книги са необходими 20 000 000 агнешки кожи. Освен това за 10 000 църкви (най-вероятно са повече) са необходими 10 000 обучени на новата писменост свещеници. Могат ли Кирил и Методий или учениците им Климент и Наум да платят 20 милиона агнешки кожи и да обучат 10 000 свещеници? Естествено, че не - разходи и организационни усилия в такива мащаби може да предприеме само държава, ръководена от държавник със съответната политическа воля. Цар Борис I е застанал зад това дело с цялата мощ на Българската държава. И, изглежда, много по-рано от 886 г., когато приема и дава на Климент и Наум съответните правомощия, пари и хора, за да извършат великото дело на разпространението на писмеността по цялата българска земя. Контактът най-вероятно е станал при мисията на двамата братя в днешните македонски земи и е бил личен.

Брегалнишката легенда дори твърди, че това е станало в град Равен (днес развалини край Щип) и там е договорено създаването на старобългарската азбука.

А на въпроса защо Кирил и Методий не са продължили мисията си в България, отговорът е прост. Азбуката не е имала канонично признание от тогавашните авторитети по въпроса - Константинополската патриаршия и Папството. Да не забравяме, че тогава в сила е триезичната догма. Задача на Кирил и Методий е била да постигнат каноничното ѝ признание, но това е могло да стане само ако останат византийски държавни и църковни служители. Ако останеха в България, и те, и Борис I, и азбуката несъмнено щяха да бъдат обявени за еретически.

Следващите позабравени са Климент и Наум. Да не се заблуждаваме. Делото на Кирил и Методий във Великоморавия рухва окончателно и без остатък през 886 г. То никога нямаше да се възроди и щеше да остане един екзотичен исторически щрих като делото на Никита Ремесиански и Вулфила, ако Климент и Наум не бяха се добрали до България. И ако, освен талантливи духовници, не бяха и супермениджъри. За да подготвиш десетина хиляди свещеници и да препишеш 200 000 книги, наистина се изисква огромен организационен талант. Иначе волята, парите и усилията на Българската държава щяха да отидат нахалост. Нима и днес, поради липсата на организаторски способности, не се

прахосват без видим резултат милиони левове от държавни, а и от частни мениджъри. Знаехме как го е направил Климент в Охридския книжовен център. Дейността на Наум между 886-893 г. в Плиска оставаше в сянка. Днес, благодарение на българските археолози, открили книжовните средища в Голямата базилика в Плиска, Черноглавци, Равна, Варна и Мурфатлар, знаем, че мащабите на дейността му са същите като на Климент. В тези средища се правят книги, подготвят се свещеници, като завършилите курса веднага сядат да преписват нови книги. А технитари (занаятчии - б. а.) под ръководството на областния управител (в Охрид той се казва Домета, а в Плиска вероятно под прекия контрол на цар Борис I) обработват милиони агнешки кожи, за да има листи за книгите.

Е, не бива да забравяме и цар Симеон Велики, който продължава в тази област делото на баща си. Можеше и да откаже, като новия великоморавски княз, и да върне гръцкия език - и без това претендира за трона на византийския василевс. И не на последно място на цар Петър (927-969), осигурил 42 мирни години, за да се затвърди докрай делото. На всички тях вечна им памет и вечна признателност.

Климент и Наум са синове на наши боили

Появата на Климент и Наум в България обикновено се представя като щастлива случайност. Според житието им, след арестуването на близо двестотте Кирило-Методиеви ученици (те са продадени в робство) във Великоморавия от немците, само те и Ангеларий били извадени от затвора, доведени до Дунав (тогава граница с България) срещу Белград (тогава български областен град) и изоставени. Те се прехвърлили в България със сал, а областният управител ги изпратил в Плиска при Борис I. Той се зарадвал (оставя се впечатлението, че за първи път ги вижда) и след няколко месеца почивка изпраща двамата с парични суми (равняващи се днес на десетки милиони левове) и подчинени на тях (обикновените монаси) областни управители да строят манастири, школи и скриптории (места за писане на книги).

Това не е нормално дори за средните векове. Такова доверие не се оказва на довчера непознати хора. Но въпреки това, в науката преобладаващото мнение за народността на Климент и Наум е, че са славяни от Византия, гърци, добре научили славянски език, или великоморавци. За т. нар. македонци Климент и Наум, разбира се, са македонци.

Всъщност спорът е излишен. В житието на Климент и Наум се казва, че те са от Мизия и са синове на благородни родители. Иначе казано те са от български аристократичен произход, т. е. синове на боили. От определена възраст те са част от гвардията на кана и от този корпус млади благородници (наричани "хранени хора") са хората, изпълняващи важни държавни мисии. В този смисъл появата на Климент, Наум и Ангеларий в кръга на учениците във Великоморавия едва ли е случайно. Те са били изпратени там от Борис I, за да изучат добре новата азбука - българският княз добре е разбирал, че Кирил и Методий могат и да бъдат елиминирани от враговете си, както и става. Странното освобождаване от затвора, довеждането им до българската граница (когато другите 200 ученици са продадени в робство) също намира своето логично обяснение - те са освободени като поданици на българската държава навярно по лично искане на цар Борис I пред немския крал - негов съюзник по това време.

Огромното доверие, нелогично за доскоро непознати хора, също отива на мястото си, ако Климент и Наум са хора на Борис I и членове на управляващата страната аристократична класа. Че Климент и Наум наистина са български благородници, си личи от факта, че през 916 г. вече болният и изнемощял епископ Климент подава оставката си не на прекия си началник (архиепископа на България), а на цар Симеон Велики. Това е в съгласие не с църковния закон (архиепископството е до смърт на титуляра), а съгласно кодекса на честта на българската служебна аристокрация, подчинена само и единствено на царя.

Проф. д-р Божидар ДИМИТРОВ

Използван източник: macedoniainfo.com

ЛЕТНИ ПОЧИВКИ В БАЗИТЕ НА ССБ Цени за почивка в базите на ССБ

Цени за почивка на членове и служители на ССБ и техните семейства през сезон 2010 година в базите на ССБ в град Обзор и Шипковски минерални бани, както и графиците за времетраенето на тяхното ползване по смени:

ХОТЕЛ "ХОРИЗОНТ" – гр. ОБЗОР, ЦЕНТРАЛНА СГРАДА

Единни пакетни цени за почивка на членове и служители на ССБ в т.ч. техните семейства или придружители:

Период: 1 май - 19 юни и 1 септември - 30 октомври 2010 г.

- полупансион (нощувка, закуска и вечеря) - 16.00 лв.
- пълен пансион (нощувка, закуска, обяд и вечеря) - 20.00 лв.
- с престой до 5 дни
- пълен пансион (нощувка, закуска, обяд и вечеря) - 17.00 лв.
- с престой над 5 дни
- нощувка - 12.00 лв.

Период: 20 юни - 31 август 2010 г.

- полупансион - 20.00 лв.
- пълен пансион - 24.00 лв.
- нощувка - 15.00 лв.

Пакетни цени за външни клиенти

Период: 1 май - 19 юни и 1 септември - 30 октомври 2010 г.

- полупансион - 20.00 лв.
- пълен пансион - 24.00 лв.
- нощувка - 14.00 лв.

Период: 20 юни – 31 август 2010 г.

- полупансион - 24,00 лв.
- пълен пансион - 28.00 лв.
- нощувка - 18.00 лв.

БУНГАЛА

Пакетни цени за почивка на членове и служители на ССБ в т.ч. техните семейства или придружители:

Период: 1 май - 19 юни и 1 септември - 30 октомври 2010 г.

- полупансион - 13.00 лв.
- пълен пансион - 16.00 лв.
- нощувка - 10.00 лв.

Период: 20 юни - 31 август 2010 г.

- полупансион - 16.00 лв.
- пълен пансион - 19.00 лв.
- нощувка - 12.00 лв.

Пакетни цени за външни клиенти:

Период: 1 май - 19 юни и 1 септември - 30 октомври 2010 г.

- полупансион - 15.00 лв.
- пълен пансион - 18.00 лв.
- нощувка - 10.00 лв.

Период: 20 юни - 31 август 2010 г.

- полупансион - 18.00 лв.
- пълен пансион - 24.00 лв.
- нощувка - 12.00 лв.

БАЗА НА ССБ В ШИПКОВСКИ МИНЕРАЛНИ БАНИ

Пакетни цени за почивка на членове и служители на ССБ в т.ч. техните семейства или придружители:

Период: 1 януари - 31 декември 2010 г.

- полупансион - 22.00 лв.
- пълен пансион - 24.00 лв.
- нощувка - 18.00 лв.

Пакетни цени за външни клиенти:

Период: 1 януари - 31 декември 2010 г.

- полупансион - 24.00 лв.
- пълен пансион - 28.00 лв.
- нощувка - 20.00 лв.

За дете, което ползва самостоятелно легло, независимо от възрастта, се заплаща пълният размер на цената на услугата, която то ползва /отнася се за базите в Обзор и Шипково /.

За дете до 10 годишна възраст, ползващо леглото на родителя, не се заплаща нощувка; при желание за изхранване на детето се заплащат 12 лв. за храноден – закуска, обяд и вечеря /отнася се за базите в Обзор и Шипково/.

Всеки клиент, освен стойността на съответната услуга, трябва да заплати допълнително и курортна такса съгласно чл.16, ал.2, §1 от Закона за туризма на РБългария /отнася се за базата в Обзор/.

Приемането на организирани групи от почиващи членове на ССБ в базата на ССБ на Шипковски минерални бани ще бъде извършвано съгласно приложения по-долу график. Той обхваща периода от 01 юни 2010 г. до 13 септември 2010 г. или общо 104 дни, разбити в 13 смени по 8 дни всяка една от тях.

График

за ползване на РБ на ССБ в Шипковски минерални бани от групи, организирани от РСО, за периода от 1 юни до 13 септември 2010 г.:

- I-ва смяна - 01 юни - 09 юни
- II-ра смяна - 09 юни - 17 юни
- III-та смяна - 17 юни - 25 юни
- IV-та смяна - 25 юни - 03 юли
- V-та смяна - 03 юли - 11 юли
- VI-та смяна - 11 юли - 19 юли
- VII-ма смяна - 19 юли - 27 юли
- VIII-ма смяна - 27 юли - 04 август
- IX-та смяна - 04 август - 12 август
- X-та смяна - 12 август - 20 август
- XI-та смяна - 20 август - 28 август
- XII-та смяна - 28 август - 05 септември
- XIII-та смяна - 05 септември - 13 септември

За нуждите на членовете и служителите на ССБ, желаещи да почиват в хотел "Хоризонт" – гр. Обзор, са предоставени общо 18 легла за периода от 20 юни до 31 август 2010 г. (като при възможност ще бъдат настанявани и хора извън лимита даден за всяко РСО), разпределени както следва:

- Централна сграда - 1-ви етаж: 6 стаи по две легла;
- Бунгала - 2 стаи по 3 легла

От 20 юни до 30 юни 2010 г.

В Централна сграда по една стая с две легла на РСО Русе, Силистра, Кюстендил, Бургас, Благоевград, ЦУ на ССБ

В бунгала по една стая с три легла на РСО Кърджали и Смолян

От 1 юли до 15 юли 2010 г.

В Централна сграда по една стая с две легла на РСО Пловдив, София, Стара Загора, Сливен, Дряново, Монтана

В бунгала по една стая с три легла на РСО Плевен и Шумен

От 16 юли до 31 юли 2010 г.

В Централна сграда по една стая с две легла на РСО Пловдив, София, Стара Загора, Сливен, Плевен и Шумен

В бунгала по една стая с три легла на РСО Дряново и Монтана

От 1 август до 15 август 2010 г.

В Централна сграда по една стая с две легла на РСО Русе, Смолян, Кърджали, Варна, Благоевград, ЦУ на ССБ

В бунгала по една стая с три легла на РСО Кюстендил и Силистра

От 16 август до 31 август 2010 г.

В Централна сграда по една стая с две легла на РСО Пловдив, София, Монтана, Дряново, Плевен и Шумен

В бунгала по една стая с три легла на РСО Сливен и Стара Загора

В периода от 15 май до 19 юни и след 1 септември 2010 г. ще бъде предоставен целият леглови контингент или общо 93 легла.

В срок до 10 май 2010 г. председателите на РСО трябва да разгласят възможностите за почивка в базите в Обзор и Шипково сред членовете на ССБ и работещите в системата, включително и тези в предприятията на територията им. В същия срок те са длъжни да направят резервация за групите, които ще почиват в РБ на ССБ в Шипковски минерални бани и да съберат и преведат парите на желаещите да почиват през сезона по банковата сметка на хотел "Хоризонт" – гр. Обзор, придружени със заявка по образец. В случай, че в дадено РСО няма запълняемост през определения му период председателят му уведомява колегите си, управителя на "Релакстур ССБ" ЕООД и управителя на хотел "Хоризонт" в град Обзор за удовлетворяване на нуждите на други желаещи от системата. Заявки изпратени след упоменатия срок, не подлежат на обработка и удовлетворяване.

След 15 май 2010 г. свободните места се предлагат от "Релакстур ССБ" ЕООД, хотел "Хоризонт" в град Обзор и РБ на ССБ в Шипковски минерални бани на свободния туристически пазар.

Кеворк КАБЗАМАЛЯН,
управител "Релакстур ССБ" ЕООД

Правила

за функционирането на РБ на ССБ в Шипковски минерални бани

1. Заявките за организирани почивки се подават до управителя на РБ на ССБ в Шипковски минерални бани в срок до 10 май 2010 г., като същият трябва да отговори след пълна обработка на заявките в най-кратък срок, с цел пълна запълняемост на обекта.
2. Настаняването по стаите се извършва след 14.00 ч. в деня на пристигането, а освобождаването на

стаите в деня на заминаването се извършва до 09.00 ч.

3. В пакетната цена за всеки член на групата от всяка смяна е включена и една празнична вечеря с дисководещ.

4. За индивидуални или малки групи до 20 души по линия на ССБ, желаещи да почиват в сезона; почивките на тези групи се съобразяват със заявките по графика и се настаняват от управителя на базата при наличие на свободни места.

5. За периодите 1 януари - 30 май и 13 септември - 31 декември 2010 г. времетраенето на организирани почивки в базата се договаря директно с управителя на РБ.

6. От 1 октомври 2010 до 30 април 2011 г. базата ще работи за членове на ССБ само при осигуряване на групи от минимум 50 човека и времетраене на почивката минимум 5 дни на база пълен пансион.

7. Заплащането се извършва по банков път или в брой срещу издадена фактура за реално ползваните услуги.

8. Заплащането на почивки за групи от съюзни членове може да се извършва на два транша - авансово 50% от стойността и 50% в едномесечен срок след края на съответната смяна, като ръководителят на групата подписва декларация по образец пред управителя на базата, че той се задължава с останалата сума в срока упоменат по-горе.

9. За групи от съюзни членове, проявили интерес за почивки от 8 и повече дни за месеците май, юни и септември, ръководителите на съответните РСО /на групите/ могат да преведат дължимите суми в срок до 45 дни след приключване на почивката на сметката на базата, като същите попълват декларация за това.

10. При желание от страна на някоя от групите за организиране на екскурзия, ръководителят на групата информира предварително управителя на базата. Услугата се заплаща допълнително.

ПРАЗНИЧНО Гергьовден

Гергьовден е най-веселият и тачен пролетен празник с точно определена дата – 6 май.

Честит имен ден на Георги, Горгана, Гинка, Галя, Галина. Ганка, Ганчо!

Празникът е известен още като Гергювден, Гергевден, Гюргювден и се чества в деня на християнския светец Георги, който в народните представи е покровител на овчарите и стадата.

Свети Великомъченик Георги Победоносец е почитан и славен и от християни, и от мюсюлмани.

Според утвърденото от църквата житие на светеца Георги се ражда в Кападокия (Мала Азия). С блестящо за времето си образование, едва 20-годишен, той получава висока военна титла като талантлив пълководец. Син на богати родители християни, той става страстен привърженик на Христовата вяра. Като неин защитник е подложен на жестоки изтезания и е обезглавен през 288 г. по времето на император Диоклетиан (284 - 305). Георги се превръща в образец на “идеалния воин-християнин” и светец-покровител на войната и войската. Народните поверия и легенди приписват на св. Георги и ролята на змееборец и драконоборец. Именно този момент от битието на св. Георги е наложен от иконографията - лика на светеца Змееборец и Драконоборец.

В народния празничен календар култът към светеца е свързан с богата и сложна обредност, която засяга всички страни от живота на българина, неговите постоянни грижи и мечти за изобилие, за богат и щастлив живот. Характерните скотовъдни обреди и обичаи се преплитат с обичаи, свързани със земеделието и обредни практики за осигуряване на здраве и благополучие. В пролетната нощ преди празника моми и девойки събират по полето цветя и билки, с които се захранват обредно овцете и добитъкът. От тях се правят три венеца - за овцата, която ще се издои първа, за агнето, което ще бъде дадено в дар на светеца и за съда с млякото. С пролетна зеленина се окичват домът, кошарите, стопанските постройки, съдовете. Преди разсъмване овчарите изкарват стадото (след като са отлъчили приплода) на паша за кратко време. Когато се върнат след изгрева на слънцето, се извършва обредно доене на овцете. На Гергьовден навсякъде се коли агне като жертва на светеца-покровител. Приготвя се общоселска трапеза, която се прави "на зелено" в църковния двор, край селото (на оброчище, кръст, манастир и пр.), край кошарите.

Освен печеното агне тук се носят и други обредни храни. Особено място на трапезата заема обредният гергьовски хляб. На осветената трапеза всяка жена раздава от всичко донесено от нея. По време на храненето се извършват интересни обредни практики. В Източна България младите булки стоят прави край трапезата, "за да стават високи конопите". После хукват да бягат, а децата ги замерват с трохи хляб за плодородие. На други места замерват младоженците с бучки сирене за плодovitост. Около трапезата цял ден се играят гергьовденски хора, водени от най-добрия овчар или от бременна жена със зелено клонче. За здраве всички се теглят на кантар и се люлеят на люлки. Със същата цел рано сутринта на празника здрави и болни се търкалят в росна трева или нива. За бъдещото плодородие на

нивите всеки стопанин сутринта на празника отива на своята нива, обикаля я и заравя в средата великденско червено яйце. На места в Западна България паят на нивата от сламата, върху която е била подредена трапезата на Бъдни вечер. Според народните вярвания Гергьовден е един от празниците, на които чрез магии за обиране може да се вземе плода на нивите и млякото на добитъка. За предпазване стопаните слагат от вътрешната страна на портата бучка сол и женски колан, за да мине през тях добитъкът, като се връща от паша. На другия ден солта се слага в храната на животните. Не се дава назаем сол и подкваса за мляко, за да не се правят магии с тях. В някои райони момите гадаят за бъдещата си женитба. На другия ден след Гергьовден (наричан Разпус, Ранополия, Рани-поле) се подновяват старите и се сключват новите договори между калфи, чираци, овчари, козари, говедари, слуги и техните наематели.

Гергьовденско Агне (Гергьовденски курбан)

За този обичай обикновено се избира първото родило се мъжко агне (понякога се следи за цвета му да е бяло, по-рядко черно). Окичва се с венец, на дясното рогче (или и на двете) се прикрепва свещичка и се запалва преди коленето. Агнето се захранва със зелена трева, трици и сол и се запоява с вода. В Западна България го занасят в църква на свещеника "да го молитви", а в Източна България стопанинът го прекадява и му дава "осветена" в църква сол. В някои райони агнето се коли вкъщи при огнището или до източната стена на къщата, като се гледа кръвта да изпръска стената. Останалата кръв се събира в чаша, където не се стъпва. В

Южна България колят агнето в градината под плодно дърво и оставят кръвта да попие в земята, а в Западна България коленето по-често се прави при река, където кръвта изтича във водата. Вярва се, че кръвта от жертвата има предпазващ характер. С нея правят кръстен знак по челата на децата, "за да не ги ловят уроки". Бележат праговете на вратата или ъглите на стаята, за да не влизат магии и болести вкъщи. В Софийско заравят на нивата гърне с кръвта и ако през лятото кръвта започне да ври се смята, че ще има градушка. По опръсканата върху стената кръв гадаят за реколтата през годината или за здравето на хората вкъщи. Костите се събират и след празника се заравят в мравуняк, "за да се въдят овцете като мравки" или се хвърлят в реката "да тече млякото като вода". Запазват само кокалчето от десния преден крак на агнето, за да украсят с него обредните хлябове на следващата година. Гергьовското агне се пече цяло, някъде, пълнено с дреболии и ориз и окичено със стрък зеленина, се отнася за освещаване в църква или направо на празничната трапеза. За Гергьовден агнешкото можете да приготвите и като пълнена агнешка плешка или цяло пълнено агне.

Гергьовденски хляб

Боговица, кравай, колак, пита за св. Георги, просфор, овчарник, кошара, овчарска търла, харман, сая, батлак и др. П

риготивянето му става предишния ден и по-рядко на самия празник. Забърква се нов квас, за да са млечни овцете. Водата за замесването на хлябовете (мълчана или цветна с натопени в нея цветя и билки) се носи от млада булка или мома. Месачката (чисто момиче, млада булка или стопанката) е облечено в нови дрехи и закичена с китка, вързана с червен конец. Такава китка може да има и в нощвите. Всички предмети, които се използват при месенето, са предварително измити, "за да е чисто житото". Със сребърна гривна или сребърна пара се остъргват нощвите. По време на втасването завиват тестото с червена кърпа или женска риза, за да се раждат женски агънца и поставят отгоре китка. Водата, с която месачката си измива ръцете накрая, хвърлят в градината на животните. Обредните хлябове са предназначени за празничната трапеза, за обичаите на кошарата, за раздаване за здраве. Питите шарят с кокалче от десния крак на миналогодишното гергьовско агне или с пластична украса от самото тесто, изобразяваща кошара, овце, овчар, овчарска гега, кучетата в стадото.

ПЪРВОАПРИЛСКИ ИЗЦЕПКИ Епиграми

Несполучливо решение

Жената е изгрев жадуван и мъка,
бутилка заменя я в миг на разлъка.

Заради коалицията

Хапе той със зъби властниците нови,
вече се оказа в клопка и окови.

Приютен безделник

За него молитвите вятър са същи,
задачата му е ездач да е вкъщи.

Късно разбуждане

Поражението се понася трудно,
на експертите сърцето днес е будно.

Мъжкарлък

Той не ги подбира, само трупа бройки,
не прощава на съпруги и девойки.

Чедо звездочело

Бит е, но се перчи и на гръб не пада,

метнаха го в бласто, туй му е награда.

Конкретен стил

Бутилка запушва се с тапата в шепа,
жената обаче пък само все с чепа.

Неудобен въпрос

На този и онзи удобно се дупи,
достойнство мъжко на колко ли счупи?

Метната зад борда

Партията стара яко днес се цепи,
лидерът направи гафове нелепи.

Нагонът надвива

От сутрин до вечер се моли на Бога,
работи я яко поредната фога.

Труден изход

Проблемът ни с чаша решение няма,
по-трудна тъй става самата ни драма.

Закъсняло прозрение

Днеска ги разследват за гаднярски стъпки,
оправдават се, но с неприятни тръпки.

Хроника на резила

Не прощава Геле даже на боклука,
всичко е под ножа, днес не му пука.

Трудното е след това

В изборите знаем, че власт се печели,
едни губят стола, други са го взели.

Несбъднати мечти

Иска му се много, ала не постига,
че неувовима е всяка авлига.

Отрицателен вот

Тримата грабиха, днес са разделени,
ближат люти рани яко оскърбени.

Зависи от нас

Вино и любов до днес се свързват вечно,
но това за никого не е далечно.

Няма лесна свалка

Мнозина я гонят, но тя им не дава,
разбира се, не е раздвоена крава.

Мафиотско наследство

Новите стремят се към порядък свестен,
ала пътят им не ще да бъде лесен.

Фалшива истина
Все се издокарва да е знатна прима,
ала гнусотия си е тя под грима.

Данчо ДАНЧЕВ

СПОМЕНИ Жажда за живот

Спомените на Самуел ФАРХИ, събрани от Лальо ЦВЯТКОВ

/Продължение от брой 3/2010 г./

Причини за моето покръстване

Ганка беше вярваща. Тя имаше голямо желание да се покръстя. Още преди да се оженим, ме попита:
- Слушай да ти кажа, Сами. Ти би ли се покръстил, би ли приел християнството? Защото ние ще имаме деца, те трябва да се кръстят.

Аз отговорих:

- Нека да се оженим, а за другото да помислим после. Нашите са още тука, как да ги огорчавам!
Отначало не ми се щеше да се покръствам, но после приех. Приех, защото, както казах по-горе, на мене много ми се живееше, исках на всяка цена да имам семейство. Освен това нашите вече щяха да бъдат далеч от мене. Пък и детето идеше.

Имахме граждански брак, но Ганка искаше да имаме и църковен. Затова трябваше най-напред аз да бъда покръстен, а след това да се венчаем.

Покръстване

Как се случи по това време да се срещнем с господин (вече другаря) Загорев и той уреди бързо работата. Понеже беше пенсионер и свободен, постоянно се навираше из черкви, между попове и по-висши духовни санове, та не му беше трудно да нареди въпроса с моето покръстване. Като ходехме с него нагоре-надолу да вадим необходимите документи, той ми говореше: "Ти трябва да се покръстиш не по принуда, а по убеждение. Трябва да бъдеш убеден християнин."

На 8 ноември 1951 г. (Архангеловден) ме покръстиха и венчаха. Нарочно избрахме тази дата. Този ден ми остана празник.

В черквата, където щяха да ме покръстват, дойдоха двама свещеници, другарят Загорев, жена ми, кръстникът, кръстницата и няколко жени наши роднини. Свещеникът каза на жените да излязат от ритуалната зала, защото това е мъжка работа.

Облякоха ми една голяма бяла риза, стигаща до петите ми чак – такава риза! И обредът започна.

Свещеникът ме пита:

- Отказваш ли се от юдаизма (еврейската религия)?

- Отказвам се.

- Отказваш ли се от юдаизма?

- Отказвам се.

- Отказваш ли се от юдаизма?

- Отказвам се.

- Изплюй юдаизма.

И аз плюх.

- Потъпчи го с крак.

И аз го потъпках на килима.

Сега вече аз не бях нито юдаист, нито православен християнин – заробил ме е дяволът. За да приема християнската вяра, трябва да се отрека три пъти и от него.

Свещеникът ме пита:

- Отричаш ли се от дявола?

И аз отговарям:

- Отричам се.

- Отричаш ли се от дявола?

- Отричам се.

- Отричаш ли се от дявола?

- Отричам се.

И накрая:

- Отрече ли се от дявола?

- Отрекох се.

- Отрече ли се от дявола?

- Отрекох се.

- Отрече ли се от дявола?

- Отрекох се.

Сетне свещеникът три пъти ме запитва:

- Приемаш ли християнството?

- Приемам го.

- Приемаш ли християнството?

- Приемам го.

- Приемаш ли християнството?

- Приемам го.

И накрая:

- Прие ли християнството?

- Приех го.

- Прие ли християнството?

- Приех го.

- Прие ли християнството?

- Приех го.

След това свещеникът прочете символът на вярата.

Символът на вярата

Вярвам в един Бог, Отец и Вседържител, Творец на небето и земята, на всичко видимо и невидимо.

И в един Господ Исус Христос, Сина Божи, Единородния, Който е роден от Отца преди всички векове: Светлина от Светлина, Бог истинен от Бог истинен, роден несътворен, единосъщен с Отца, чрез Когото всичко е станало; Който заради нас, човеците, и заради нашето спасение, слезе от небесата и се въплъти от духа Светаго и Дева Мария и стана човек; и бе разпнат за нас при Понтия Пилата, и страда, и бе погребан; и възкръсна в третия ден, според Писанията; и възлезе на небесата, и седи отдясно на Отца; и пак ще дойде със слава да съди живи и мъртви, и царството Му не ще има край.

И в духа Светаго, Господа, Животворящия, Който от Отца изхожда, Комуто се покланяме и Го славим наравно с Отца и Сина, и Който е говорил чрез пророците.

В една света, вселенска и апостолска Църква. Изповядваме едно кръщение за опрощаване на греховете. Чакам възкресение на мъртвите и живот в бъдещия век! Амин!

След като свещеникът прочете Символа на вярата, поповете запяха молитва на първи и втори глас.

Заедно с тях пъ трети глас и бившият учител в Института за слепи деца Константин Загоров.

Сетне ме съблякоха, накараха ме да стъпя в нещо като голям леген и започнаха да ме обливат с топла вода. Срам ме беше, ама нямаше как. Трябваше да изиграя докрай хорото, на което неохотно се бях хванал.

Избърсаха ме и облякоха. Свещеникът мазна нещо благовонно на челото ми и кръц-кръц отряза с ножичка малко от косата ми. После ме посъветва: "Раб божи, ти стана вече източноправославен християнин. Отсега ще изповядваш християнската религия. Пази се от лоши мисли и дела. Прави добро и се моли на Господа Исуса Христа да прощава греховете ти, да те закриля и помага в

живота...".

Всичко това ставаше някак като насън. Макар да не съм религиозен, все пак почувствах някакво угризение на съвестта, че се отрекох от бащината си вяра. Но щом отидох при Ганка и тръгнахме да се венчаем, в душата ми настъпи просветление.

Венчавка

Ганка застана от лявата ми страна. Уловихме левите си ръце, като се пресегнах през гърба ѝ. Кумът сложи на главите ни позлатени корони, извади от кутийката венчалните халки, които беше купил, и ги сложи на средните ни пръсти. Сетне ги размени. Нейната халка сложи на моя пръст, а моята на нейния. Макар че кумът не виждаше, те му обясниха това и той го направи. Дадоха ни запалени свещи и свещеникът зачете молитва: "Венчават се раби Божи Самуил и Ганка...". След молитвата – напътствия: "Ганке, слушай Самуила, той е глава на семейството. А ти, Самуиле, уважавай Ганка. Отсега вие сте едно тяло и една душа. Обичайте се един друг, за да понасяте по-леко житейските несгоди. Бог да ви благослови! Амин!". Ние се прекръстихме и отронихме по една щастлива сълза. Дадоха ни бонбони, пихме вино.

Сбъдната мечта

С каква радост и щастие посрещнахме появата на първородния ни син Аврам, кръстен на моя баща. След като на 21 ноември (Архангеловден) 1951 г. ме кръстиха и венчаха, дойде ред да кръстят и Аврама. Той беше на 10 месеца.

За Аврам отговаряше пред Бога големият син на моя кръстник. Той го кръсти.

Свещеникът каза Символа на вярата, четеше молитви, топна три пъти детето в свещения купел, отрязва кичур от косицата му и го мироса.

Когато си отидохме вкъщи, кръстникът подаде детето на Ганка и ѝ каза: "Некръстено го взех, кръстено ти го давам!". А някои по-невежествени кумове казват: "Еврейче го вземах, християнче ти го давам.". Някои ненавистници не обичат много евреите. Не си ли чувал, като запалят клечка кибрит, хвърлят я и казват: "А да умре едно еврейче!". С това изразяват омразата си към евреите.

С кръщавката на Аврам се свърши. После отидохме вкъщи на обредна гощавка. Моят кръстник прочете молитва, обядвахме. Там беше и г-н Загорев със семейството на кръстницата ми. А то не беше малко - кръстника и кръстницата, двете им деца, майката на кръстницата баба Стойка, кръстника на Аврам Стоян Станов и кръстницата Ванда. Името ѝ Вангелица, а мъжът ѝ вика Ванда. Г-н Загорев, понеже помагаше на кръщенето, се смяташе малко като кум. Искаше да се почувстваме задължени да го викаме на обяд. Дойде четири-пет пъти и повече не дойде.

След няколко години бяхме ощастливени с още една рожба - Петко, кръстен на Ганкиния баща.

О, как се радваме, че и двете ни дечица виждат напълно, че няма да се блъскат като слепи в тъмнината. За мен и за Ганка те са нашето слънце и нашите очи. Като чуваме техните звънливи гласчета и весел смях, изпитваме безкрайно задоволство от това, че мечтата ни да имаме зрящи деца се осъществи, че не напразно живеем на този свят.

/следва/

СРЕЩА – РАЗГОВОР С Румен ЛЕОНИДОВ

На 30-и март в Националното читалище на слепите "Луи Брайл" се проведе среща-разговор с известния български поет, публицист и общественик Румен Леонидов.

Румен Леонидов е роден на 17.05.1953 г. в София. Завършил е българска филология в Пловдивския университет "Паисий Хилендарски". Работил е като редактор в много литературни издания, сред които "Факел", "Български месечник", самиздатското "Глас", "Литературен вестник" и др. Автор е на 8 стихосбирки - "Предупреждение" (1977), "И огънят си спомни за искрата" (1982), "Голям и малък" (1990), "Неточните размери на живота" (1995), "Сънят на продавача" (1997), "Край на митологията" (1997), "Класически парчета" (2000). В чужбина има публикувани два сборника - "Камък в блатото" (1998, Скопие) и "Край на митологията" (2007, Варшава).

Носител е на много отличия за поезия, сред които "Сребърен плакет" за книгата "Голям и малък" (1995, Рим), първа награда от "Мелнишки вечери на поезията" (2008) и др. Негови стихове са включени в различни антологии на българската поезия по света, има и самостоятелни публикации в САЩ, Англия, Русия, Италия, Унгария, Индия, Гърция, Сърбия, Австрия, Албания, Украйна, Молдова, Македония, Полша, Словения. Превежда от руски и френски. Член на Сдружението на българските писатели.

Пред една силно заинтересована аудитория Румен Леонидов започна да разказва за себе си, за своето време и своето творчество.

Той е роден и отраснал в София - между Захарна фабрика и Коньовица. През тази година ще навърши 57 години. Родът му е все от хора бунтари. Най-голямата личност сред тях е неговият прадедо Леонид Янков, който е македонски комита, убит в сражение с турците през 1905 г. (всъщност той се самоубива, защото го обграждат 2-3 хиляди души). На тази битка е посветена една много тежка народна песен, в която се разказва за последния миг от живота на войводата. В Македония "оттатък" няма сватба или погребение, на които тази песен да не се пее.

По време на Първата световна война дядо му бяга от Македония и се заселва в покрайнините на София.

Бащата и майката на поета са вече покойници. Майка му е била учителка по руски език, а баща му се е занимавал с обществена работа.

Румен Леонидов е работил в много вестници и списания, но най-вече в списанието за съветска литература "Факел". "Когато всичко се разпада", той прави свое издателство със същото име и до днес, намери ли пари, издава от време на време книжки със съвременна поезия и литература. Често издава и книги на приятели, без да им взема комисионна.

Както се казва, пише от ученик. Започва с фейлетони и епиграми. Завършва техникум по електроника, но не става инженер, защото науката не го "прегръща" и записва българска филология. Още в първи курс минава задочно и започва да работи. Съпругата му е журналист, работи в изданието "Ние, жените". Дъщеря му скоро го е направила дядо, а синът му учи бизнес отношения.

В продължение на 9 години не написва нищо, защото - "както се казва Господ отрязва антената и нищо не ми нашепваше и аз нищо не чувах."

"През това време се занимавах с други простотии, пишех много активно политически статии. Преди 5-6 години дори ме подхлъзнаха, та ме направиха шеф на една партия - "Гранит". Така и никой не чу за нея. Партията е регистрирана в съда и още не мога да се отърва от нея. Всяка година давам някакви безсмислени отчети, въпреки че тя няма дейност, но човек каквото сам си направи, друг не може да му го направи. Не съжалявам, въпреки че и пари взех назаем. Загубих много време и енергия, за да правим демокрация в България в най-чист вид."

Румен Леонидов се самоопределя като "приложен националист", защото "обича България".

"Моят умерен национализъм е свързан с търсенето на недостатъците предимно у нас самите, а не е насочен срещу турци, евреи и цигани. По този повод не бях много приятен и често бях обвиняван от "Атака". "

През 2008-а г. Румен Леонидов получава покана за участие във фестивал в Словения, посветен на виното и поезията, където четете свои стихове. Самият той се шегува с полученото признание.

"И понеже бях може би най-дърт от всички участници, направих най-силно впечатление, защото младите не знаят за какво да пишат. Доста неща не знаят младите. Те нищо не знаят за живота, а и този живот, който е сега в глобализма, май че въобще не е за изкуство и поезия."

Показателен за впечатлението, което е направил пред словенската публика е фактът, че след това организаторите за втори път го канят за участие във фестивала, което е изключение. Там му издават книжка, луксозно издание, със стихове на български и словенски. Пред участниците във фестивала той говори за "Уплашения човек".

"Уплашеният човек беше продукт на социализма. Вече социализмът го няма, а хората стават все по-уплашени - защо това става така?"

И така след 9 години Румен Леонидов прописва отново - стихове в съвсем класически стил, нещо съвсем различно от стиховете, писани при социализма.

"При социализма, понеже всичко беше много нормативно, всичко беше много задължително като в казарма, ние младите тогава пишехме без препинателни знаци, без рими, само и само да дразним, защото в края на краищата бунтът на естетиката е най-големият бунт. Ние искахме да се отделим от тая балалаечна поезия, искахме нещо по ново, по-авангардно. Наш учител беше Константин Павлов, един от гениалните поети на България, който наскоро почина."

След като отново започва да пише поезия, Румен Леонидов е създал вече около петнадесет стихотворения, които заедно с песента за пралядо му вероятно ще издаде в самостоятелна книга.

Между присъстващите на срещата и автора се създаде топла, непринудена атмосфера, без дистанция, и се получи приятелски разговор.

В нашето читалище са набрани на брайл 4 стихотворения на поета. Керанка Милушева демонстрира пред него четене на брайлов шрифт, като прочете едно от тях. Румен Леонидов искрено се зарадва на изречитаното от Георги Чернев стихотворение, написано в по-ранните години на поета - "На централна гара".

Самият той прочете още свои стихове, някои от тях по желание на присъстващите, между които "За уплашения човек" и "Ако Лазар".

Авторът сподели, че "Ако Лазар" е написано като реакция на състоянието му в един период от живота му, в който е бил отново уволнен от работа и вероятно той самият е искал никой да не го буди. Това е правото на всеки човек на "Личното".

"Може би съм искал и аз да отида в по-хубавия свят, където няма материалност, няма да влачим тяло, искал съм вероятно да заспя и да не се събудя."

Като че ли доста песимизъм лъхаше от всички негови изказвания, но въпреки това аудиторията го слушаше с голям интерес и дори понякога младите открито изразяваха несъгласието си с някои от неговите разсъждения, но, както се казва, в спора се ражда истината.

Със задоволство трябва да отбележим, че с тази среща беше възобновена една отколешна читалищна традиция, донесла много приятни преживявания на незрящите в София. Става дума за срещите с представители на изкуството, науката и политиката, които се организираха от "Национално читалище на слепите Луи Брайл – 1928 г."

Искрено се надяваме, че тази среща ще бъде новото начало на тази чудесна традиция.

Димитрина МИХАЙЛОВА

Стихове от Румен ЛЕОНИДОВ

На централна гара,
в центъра на закусвалнята,

пияните железничари
пият двайстата си бира...
Случайните момчета
пак
ухажват Диди,
хубавата Диди от бюфета,
надигат стъклените си фанфари,
възторжено тръбят
и пак пред касата се бъркат за стотинки...
В края на работното време,
в безкрая на работното време
часовникът стои разкрячен
върху табела "ПУШЕНЕТО ЗАБРАНЕНО!".
Но стиснал в шепата цигара,
издухва в пазвата си пушек
един каскет - отчаян и помътен -
след празничния труд облагородяващ...
Дежурният милиционер не пие -
служба!
Вдига рамене, решително отказва да целуне Диди
и шишето...

Др. Йончо Вълв Йончев
се е загубил пак -
да се яви веднага при диспечера...

Неуспелите актьори
стават диктори,
преуспелите простаци
са диктатори.
и динозаврите са същото -
част от вселенската мутация - Човечество...

Голяма работа!

Отвън във чистата чиния на луната
огризките от кучешката радост
фосфоресцират вече...

Заведението трябва да се помете, другари!
Ако обичате!

Ескалаторите разпиляват всички...
И всеки може да се движи -

надолу - към небесните блюда,
нагоре - към звънеца на живота.

СКЪПА, НЕДЕЙ ДА СЪНУВАШ ПАРИЖ!

Часовникът след час ще кукурига...
Дрънчи луната - касичка с пари.
Пауновете сънища не стигат.

Пред прага пак ни дебне кръстопът...
А долу свирят яростно трамваи...
Защо духът ни няма своя плът,
тъй както бунта - своите квартали?

Но може би аз не съм еретик -
как вдигам прах все по пътя към рая.
И разбивам уж портали с ритник,
а пред светиите вече се кая!

А може би аз съм живият мит -
онзи божествен, класически случай -
някакъв гражданин, бит - недобит,
с безкласов произход, недопроучен.

Ще трябва да тръгвам - чая ти ври.
Много й здраве на Сена от мене...
В чекмеджето, знаеш, има пари -
купи поне на канарчето семе...

АКО ЛАЗАР

Ако кажеш: "Стани, Лазаре!",
ще стане ли,
Ако кажеш: "Събуди се, Лазаре!",
ще се събуди ли,
Ако кажеш: "Лазаре, вдигни се!",
ще се вдигне ли...

И ако попита Лазар:
Ти кой си?
И ако попита Лазар:
Защо ме будиш?
И ако попита Лазар:
Защо ме викаш?

И ако Лазар каже:
Не съм те молил!
И ако Лазар каже:
Не си ме питал!
И ако Лазар каже:
Не те познавам!

И ако Лазар не иска

да стане,
и ако Лазар не иска
да диша,
и ако Лазар не иска
нищо,
тогава Ти, Боже, наричай ме
Лазар...

Предлагаме на вашето внимание и едно от най-новите стихотворения на Румен ЛЕОНИДОВ,
посветено на пращядо му – войводата Леонид ЯНКОВ

ПЕСЕН ЗА ЛЕОНИД ВОЙВОДА

Тръба тръби в Гевгелия,
Леонида чета сбира.
Гледа го свети Илия
и му дума два-три сбора.

де си тръгнал, капитане,
срещу тебе войски идат,
люта брана ке настане.
Първа войска Гевгелийска,
втора войска е Дойранска,
трета войска е Струмишка,
се аскери, баш душмански.

сам си, сине, с малка свита,
три илядо са с Аллаха,
а с Христос сте три комита...
Немаш ли си майка, татко,
немаш ли си две дечиня...
Та си тръгнал да си патиш

за народ и за Родина...
Сам отвърща Леонида,
сам си мръщи гъсти вежди:
Аз съм български комита,
и пред фес не се навеждам.
Тая глава що я имам,

ке я пратам, дар да сторим,
чак в султанските покои.
Мойта вера, стара вера,
мойта мъка – македонска.
Турците от страх треперат,
ке се бием с трите войски.
Мен такъв ми е оброка,
со читаци да се стрелям...
Мойто око – точно око.

Три илядо спроти трима...
Ме предаде гръцки шпионин...
Мойто сърце – динамит е.
Мойта душа – кървав огин.
Бой се бием, бой от пладне,
ей, бре, турци, черни гърци,
душа давам, в плен не падам.
жив не падам в чужди ръци,
Загинал е юнак Томе,
Таушанов на баира...

Войводата Николай Дечевъ.

Бери китки, бела моме,
и душите им прибирай.
Слънце зайде, рано зайде,
месечина е огрела...
Що огрея толкоз рано,
черна ли дойде неделя...
Мойто либе – манлихера,
мойто ложе е дъбрава.
С два куршума в револвера

Ей, ти тебе, юзбашийо,
баш джандарин, гевгелийо,
ке ти кажам две-три думи -
имам само два куршума.
Ей, ти тебе, баш серсеме,
по един за теб, и мене.
Триста души съм споминал,
три илядо срещу трима.
Ела, вака, по-навака,
да ти велим два-три лафа.
Срам да му е на султанот,
срам за царство агарянско,
срам за царските джамии,
дето прати толкоз войска,
две момчета да убие...

Мойта песен – недопята,
два патрона в револвера...
Вардар варди ми децата.
А душата – стара вера.
Тръба тръби в Гевгелия,
лежи Леонид убиен...
Гледа го Свети Илия
и лице си в облак крие.
И лице си в облак крие,
ой, войводо, ти, юначе.
млад комита, харамия,
цела Гевгелия плаче,
плаче тейко, вие мама,
плаче мало и големо,
лежи кървав на мегдана,
лежи мъртъв, капитана,
плюят го мухи зелени,
глава му на кол набиват,
храчат го мангали черни,
и кълнат го баш серсеми.
Семка гнила, семка малка...
Семка наша, семка жалка.
Сбрала се е Гевгелия,
мъртъв лежи Леонида.
Пита го Свети Илия,
думи му отгоре идат,
що трябва ти, Леониде,
бой да водиш со поганец,
бой да водиш, да загинеш
млад, напети, капитане...
Отговаря Леонида,
с мъртва си уста отвърща:
Пак готов съм да умирам,
ако в живите ме върнеш!
Нас у родната утроба
род на гибел ни орисва.
Нас заченват ни бунтовни,
Истанбул да го бастишем...
Те си бранят падишаха,
ние браним Македония.
Те загиват за Аллаха,
ние мреме за свобода...
Нас ни раждат и обричат
да умрем по своя воля.
Други ористта си сричат,
Ние пишеме история.
...Гроб му копат в Гевгелия,
гроб му копат, пеят песен...
Жив е харен харамия,
не е Леонид убиен...
Леонид не е убиен...

СТАНОВИЩЕ НА КС НА ССБ Златните капачки са златни пари за едни и кърфишеци за други

Имало едно време едно предприятие ПП "Успех ССБ" Плевен, което през годините смени името си на Металкап, а сега реши да заработи в услуга на друго дружество с още по-хубаво наименование - Голдкапс. Тъй като новите му съдружници имат своя фирма с по-близко звучене - Голдкап. И всичко това за малко щеше да се случи. Контролният съвет спря решението на УС на ССБ за създаването на търговско дружество между "Успех Металкап ССБ" ЕООД Плевен и съдружниците на "Голдкап" и "Булметал" Гурково. Председателят на ССБ Васил Долапчиев и управителят на "Металкап" Плевен Павлин Ангелов внесоха в УС на ССБ споразумение, дружествен договор и договор за управление, които трябваше да послужат за създаването на ново търговско дружество с наименование Голдкапс. За целта предварително бе излъчена работна група, която следваше да се запознае с идеите и желанията и на двете страни, като предложи изчистен вариант на тези три документа, които евентуално да бъдат одобрени от УС на ССБ. Работната група внесе в УС вариант на споразумение и дружествен договор и след един голям фарс, изразяващ се в безсмислен седемчасов дебат, УС, след малки козметични поправки, гласува да бъде учредено новото дружество, излъчи двама пълномощници измежду своите членове, които да отидат на преговори с бъдещите ни съдружници, с цел дооформяне на документите за подпис. Казвам фарс, защото въпросът беше предрешен. Работната група невинаги заседаваше в пълен състав. Проведе и едно тайно заседание в НЦРС Пловдив, където обикновено се генерират и раждат "грандиозните и гениални" идеи в този Съюз. На това заседание не присъстваха и изобщо не бяха поканени там едни от най-важните членове на работната група. Не беше поканен управителят на холдинга, в чиято структура попада "Успех Металкап ССБ" ЕООД Плевен, колкото и да не ви се вярва. Не беше поканен и Генко Изворски, управител на "Успех Металпринт ССБ" ЕООД Шумен, който пряко е заинтересован от това как ще работи новото дружество, тъй като ако не му бъде подавана ламарина за литография, както той се изрази на заседанието на УС, "По-добре да затворим предприятието". Язык за парите, които дадохме за ремонт на литографската линия. В седемчасовия дебат управителят на холдинга изрази становище, че не одобрява създаването на това дружество, ако не бъдат съществено променени условията на споразумението и някои текстове от дружествения договор. Контролният съвет също внесе становище против създаването му, излагайки подробно съображенията си за това. Господин Градев, като член на комисията по стопанските въпроси, надълго и нашироко обясняваше на членовете на УС причините, поради които Съюзът на слепите и никой нормален собственик не би имал изгода от създаването на такова дружество. Разбирам, че за някои хора създаването на това дружество е въпрос на живот и смърт и затова полагат толкова усилия то на всяка цена и колкото се може по-рано да бъде създадено. Контролният съвет спря изпълнението на решението на УС за създаването на съвместното дружество и отнесе въпроса за решаването му от Висшия ръководен орган - ОС на ССБ. Инициаторите, желаещи създаването на дружеството, не биха искали плевенското предприятие да рухне преди провеждането на Общото събрание на ССБ за 2010 година. На практика, от години насам, то, както всички останали предприятия в системата, е губещо, но стратегите на стопанската дейност и по-специално в случая, Председателят на ССБ и Управителят на Плевен успяваха да убедят членовете на УС на ССБ, че независимо от всички тези нелицеприятни факти, отново и отново трябва да харчим пари, за да постигнем големи, бих казал "огромни" резултати. Купихме втора употреба втора поточна линия за производството на капачки. След четири години мъки на техническата мисъл в Плевен да се пусне в употреба линията, усилията им не се увенчаха с успех. Плевенското предприятие има към днешна дата почти три милиона задължения, за които никой не иска да знае, да погасява или да ги отпише. 600 000 лева е банковият овърдрафт към ДСК. Повече от 2 милиона са задълженията към холдинговото дружество, което то от своя страна дължи на бюджета и доставчици. Ежемесечно плащаме лихви, но с години главницата си стои. Сега новото му преподновяване не значи погасяване, а напротив значи нов кредит в същия размер и отново ежесмесечни лихви. Идеята и веруването на определени хора е "отлагай и живеј". Само че това отлагане води до натрупването на все нови и нови, с нарастващ обем, задължения. Създаването на новото дружество е удобен пристан и оазис за инициаторите на това дело. Кърфишекът, че то ще спаси Плевен е за веруещите. Надявам се, най-искрено и съм убеден, че в ОС

на ССБ има трезвомислещи хора, които истински милеят за Съюза на слепите в България и ще съзрат неблагоприятните за всички нас последици, ако това се случи. Както и преди, в други мои материали и статии, съм отбелязвал, че нещата през последните десет години не се случиха такива, каквито ни ги вещаеха отговорните ръководители и органи на ССБ. Контролният съвет спря решението, защото това няма да спаси плевенското предприятие. Новите ни съдружници ще ползват от името на това ново дружество цялото предприятие, земя, сграден фонд и машини, като ще назначат свой заместник-управител, който ще има същите и по-големи права от досегашния ни управител. Не желаят в близките три години печалбата да се разходва. Не желаят да плащат задълженията от три милиона. Те остават да тежат на холдинга. Ще направят парична вноска от 500 000 лева срещу деветпроцентна годишна лихва. Това според председателя Долапчиев и юридическите му съветници, които той не назова поименно, не било кредит. И не нарушавало мораториума за ползването на кредити, наложен от Общото събрание. В учебниците по търговско право и в решенията на Върховния касационен съд се казва, че паричните вноски по член 134 от ТЗ, които могат да направят съдружниците срещу лихва са вид кредитиране. Отношенията са между кредитор и длъжник. В случая длъжник сме ние, защото дължим връщането на тези пари с лихва, като по този начин заменяме търговската банка с физически лица, кредитори, нашите "добронамерени" съдружници. Ако не сме в състояние да се издължаваме на тях, да погасяваме овърдрафта, лизинговите договори за машините и трите милиона вътрешна и външна задлъжнялост, сещате ли се какво ще ни се случи в един момент?! Ще започне разпродажбата на ипотекирано и заложено съюзно недвижимо и движимо имущество на безценица! Възможно е и кредиторът-съдружник да увеличи дела си за наша сметка, като придобие цялото предприятие. Но нека сега Общото събрание мине с песен на уста, а тези страховити неща да оставим за по-късно на идните поколения или на когото дойде! Непогасяването на кредитите-овърдрафт, а тяхното преподновяване също нарушава решението на ОС на ССБ за мораториум на кредитите. Думата овърдрафт звучи различно от кредит, но това е кредит, след като не сме го погасили, плащали сме само лихви за посочения период и сега банката ни го предоставя отново в същия размер за нов период срещу лихва, и за да се презастрахова иска ипотекирането и на други наши предприятия, и дори по данъчната им оценка. Контролният съвет щял да бъде образно казано бит на предстоящото Общо събрание, затова че слагал прът в колелото на развитието ни. На такова развитие, дето ни докара до просешка тояга, мерси! Готов съм да понеса цялата отговорност и не се страхувам от факта, че някой подготвял свалянето ми. Този въпрос за неродилото се дружество следва и ще бъде решен от ОС на ССБ, след като решението на КС бъде поставено пред него. Отново ще се изговорят куп небивалици за светлото бъдеще и колко много отново ще спечелим и колко евентуално сме загубили от това, че дружеството не се роди два месеца по-рано. В Плевен се наляха милиони. Плевен повлече на дъното и други предприятия, които не бяха правилно ръководени от председателя. Чакахме златната кокошка на Съюза – Плевен, да снесе, но това не се случи и никога няма да го бъде. Предприятието не бива да бъде поставено в услуга като придатък и дойна крава на частни интереси, докато бъде докрай унищожено или приватизирано. Искрено вярвам, че Общото събрание няма да се постави в услуга на шуробаджанашки интереси и няма да позволи на господата да се скрият зад него, като отменят решението на КС. А те са свикнали и много им е удобно да се крият ту зад УС, ту зад ОС и винаги, след поредния провал, безсрамно и лицемерно да твърдят, че са предвиждали този резултат, но какво да се прави, такава била волята на висшите ни ръководни органи. По тази причина в негов стил Долапчиев на 09.04.2010 г. свика в Шипково районните председатели, които са и членове на Общото събрание, за да ги убеждава и омайва как щял да изтегли датата за провеждане на Общото събрание, защото нашите гурковски кандидат-съдружници загубили всякакво търпение и нямало да ни чакат да се дундуркаме и това лично на него му струвало много безсънни и тревожни нощи. Моля, председателите на РСО и всички членове на Общото събрание на ССБ, не се поддавайте на манипулациите на този човек. Спрете безразсъдните му идеи и действия. Не ви ли стига опита от предходните години, а именно, че до каквото се докосне този човек винаги завършва с провал и огромни загуби за всички нас.

Маньо АЛЕКСИЕВ,
председател на КС на ССБ

